

Ajándék nap a Vidámparkban

Nyomortelepeken és katasztrófa sújtotta területeken élő családok gyermekei tölthettek egy-egy napot a Vidámparkban, melynek vezetése négyszáz ajándék belépőt ajánlott fel a rászorulóknak a Magyar Máltai Szeretetszolgálat közreműködésével. Az elmúlt hetekben az ország számos településéről érkeztek a gyerekek, hogy egy-egy felhőtlen napot töltsenek a Vidámpark játécai között. A pécsi György-telepen így idézték fel a kirándulást.

Egy kicsit borús időre ébredtünk 2011.10.22-én, de annál több lendület érződött a srácokon, amikor reggel 8 órakor a Csilla Házban találkoztunk. Hogy alátámasszam a fent leírt állítást, elmesélem, hogy reggel 07:30-kor egy ismeretlen szám hívott. Az egyik gyermekünk volt, Fanni, azzal a kéréssel, hogy elkéste a 07:20-as buszt és 7:50 kor jön a következő. Megvárjuk-e? Megvártuk.

Amikor beérkeztünk a Csilla Házba, már ott voltak a srácok. Az a hat gyermek jött velünk, aki a nyár alatt végig kitartóan járt a tanulószobára és átment a pótvizsgán is. A Vidámpark mint jutalom szolgált részükre. Elindultunk. Még félóra sem telt el, és már jött a kérdés: "Ott vagyunk már? Mikor jövünk haza?" Az úton a srácok elég jól viselték a gyűrődést, többször is megálltunk, mert a fiatal szervezet pörög mint a buszkerék. Nagyjából 11:00 körül meg is érkeztünk kedves „kis” fővárosunkba. Ami azért nem is olyan kicsi, ha parkolóhelyet keresünk kocsival. Már majdnem deket ütött az óra, mire sikerült karszalagot kapnunk és bejutnunk a Vidámparkba.

Amit csak lehetett, kipróbáltunk. Volt aki bátran, volt aki kevésbé merészen, de felült az egyes játékokra. Mi tagadás, alaposan megdolgoztattuk a srácok adrenalinszintjét egy jó pár hétre előre. Mindenki nagyon jól szórakozott, és önfeledten nevetett. Nagyokat vidultunk a másik arcán miközben össze-vissza forogott és dobált mindenkit egy-egy játék. Nagyjából fél négy fele sikerült elindulnunk hazafele. Még egy hot-dog is belefért, illetve egy ráadás kör azokon a játékokon, amik a legnépszerűbbek voltak. A visszaút elején síri csend volt, mindenki kifáradt és egy jót aludt a kocsiban. Az út második felében már arról szólt a beszélgetés milyen jó volt és hogy milyen jól érezték magukat a srácok. A hátsó sor folyamatosan azért panaszkodott, mert nem hallotta a zenét. :)

Köszönjük szépen a Magyar Máltai Szeretetszolgálatnak a lehetőséget, a Vidámparknak pedig, hogy biztosította a jegyeket. A Csilla Háznak külön, hogy felutazhattunk a programra. Megkértük a gyerekeket, hogy egy mondatban mondják el milyen volt számukra a nap, ők röviden ennyit mondtak:

Szilágyi Fanni:

„Nagyon jó volt, nagyon jól éreztem magam!”

Németh Martina:

„Jó volt, szeretnék még jönni ilyenre, ha lehet!”

Bogdán Ferenc:

„Nagyon jól éreztem magam, nagyon örültem” !

Orsós Imre:

„Nagyon állat volt!”

Orsós Vanessza Lilla:

„Féltem a sötétben a bácsitól. Tetszett a pörgős!”